

عنوان مقاله:

حسامیزی در شعر عبد الوهاب البیاتی

محل انتشار:

دوفصلنامه زبان و ادبیات عربی، دوره 11، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده:

ناصر زارع - دانشگاه خلیج فارس

خلاصه مقاله:

حسامیزی یا آمیختگی حواس بهعنوان نوعی استعاره در زمان‌ها و زبان‌های مختلف، کم و بیش وجود داشته و نمونه‌هایی از آن در متون گذشته باقیمانده که از نسلی به نسل دیگر رسیده است. از رهگذر این متون کهن میتوان دریافت که حسامیزی بهعنوان شگردی ادبی، ریشه در گذشته‌های دور دارد. افزون بر این، میتوان نمونه‌های کلیشهای از حسامیزی سراغ گرفت که مردم، خودآگاه یا ناخودآگاه در گفتار معمول خود از آنها استفاده میکنند؛ اما در عصر جدید است که کاربرست گسترده آن به نحوی آگاهانه و عامدانه برای بیان عواطف و رساندن پیام شعری رواج مییابد. عبدالوهاب البیاتی (۱۹۹۹-۱۹۲۶م)، شاعر معاصر عراقی در شماری از اشعار خود، از این هنر سازه بهره جسته است. شواهد موجود، نشان میدهد که بسامد حسامیزیهای به کار رفته در شعر وی از نوعی به نوع دیگر متغیر است و وی امکانات مختلفی از حسامیزی را دستمایه خلاقیت شعری خود کرده است. این نوشتار، با روشی توصیفی-تحلیلی، تصویرهای مبتنی بر حسامیزی در دیوان البیاتی را بررسی کرده و نشان میدهد که رابطه متقابل این هنر سازه با دیگر اجزای هر شعر، رابطهای انسجام بخش و هماهنگ با ساختمان آن شعر است و کارکردی ظریف و دقیق در انتقال اندیشه و عاطفه موجود در شعر دارد.

کلمات کلیدی:

حسامیزی، شعر معاصر، عربی، البیاتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1135547>

